

Vrijdag 12 januari, een nieuwe start in 2024

Om half twee kwamen de mensen weer met heel veel zin de zaal binnenlopen. De dames uit Stompetoren waren met z'n drieën en hun vervoer was perfect geregeld. Helaas was onze gitariste Mieke ziek. Maar onder de bezielende begeleiding van Gretha achter de piano, Gertje (met de dwarsfluit) en Roos, onze dirigenten, werd het weer een prachtige middag. Na het welkomstwoordje van Roos gingen tijdens de warming up de armen en benen de lucht in en werd alles lekker los onder het zingen van Kolonel Bogey. Na het lied met de namen kwam Anneke Gronloh voorbij met Brandend zand. Toen het lied Bele Mama in canon en vervolgens Tiritomba met Gertje op de dwarsfluit. Een gedicht van Connie over het vissenconcert. Tweestemmig met klingels en trom het mooie lied Midwinternachtzon. Hemel en aarde kunnen vergaan in canon. En met bewegen en trommel klonk het lied De wind, het water. Na de pauze een kort woordje van Roos over hoe ze vroeger bij haar thuis al het oude lied zongen: Edelweiss uit de Sound of Music. En Doos waarop je een deksel doet. Het intermezzo werd deze keer gezongen door vrijwilligster Erna met het prachtige lied van Trijntje Oosterhuis:
KEN JE MIJ ? WIE BEN JE DAN????
Toen was het even stil, zo mooi klonk het. Na de liedjes de Moldau, He Jude en Lets twist again, zongen we met ons allen Nu Vaarwel en kwam er een einde aan de eerste zangmiddag van het jaar. De zangers hadden weer zichtbaar genoten en men vond het jammer dat de Kerstvacantie zolang geduurd had.